

ÎN COLECȚIA EGMONT-MINI AU APĂRUT :

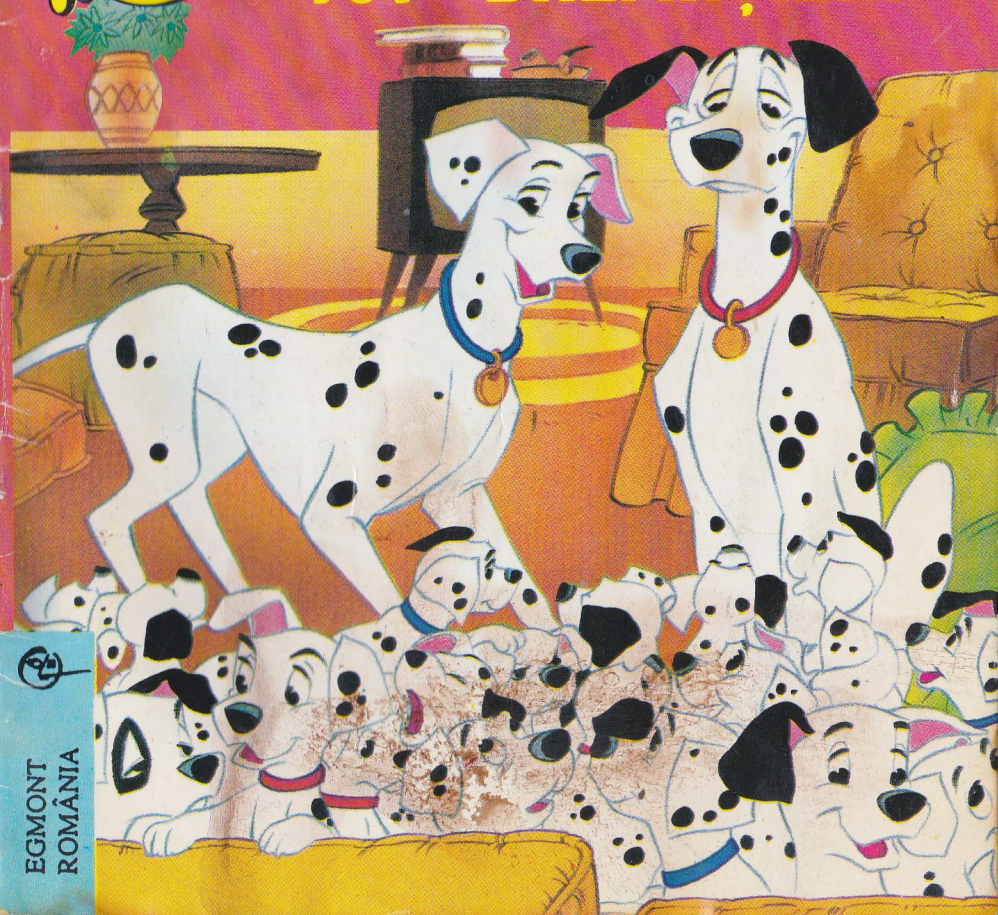
1. ALBĂ-CA-ZĂPADA	13. TOD ȘI COPPER
2. PINOCCHIO	14. BAMBI
3. 101 DALMAȚIENI	15. PISICILE ARISTOCRATE
4. BERNARD ȘI BIANCA	16. MARELE ȘORICEL DETECTIV
5. DUMBO	17. CENUȘĂREASA ȘI PRIETENII EI
6. DOAMNA ȘI VAGABONDUL	18. FRUMOASA ȘI BESTIA
7. ALICE ÎN ȚARA MINUNILOR	19. PRINȚ ȘI CERȘETOR
8. CUM A DEVENIT ARTHUR REGE	20. BERNARD ȘI BIANCA ÎN AUSTRALIA
9. ROBIN HOOD	21. ARIEL, MICA SIRENĂ
10. CENUȘĂREASA	22. CARTEA JUNGLEI
11. WINNIE URSULEȚUL	23. ALADDIN
12. FRUMOASA ADORMITĂ	24. BALOO

Lei 900

EGMONT
3
mini

WALT DISNEY

101 DALMAȚIENI

ISBN 973-9151-83-3

EGMONT
ROMÂNIA

ALI

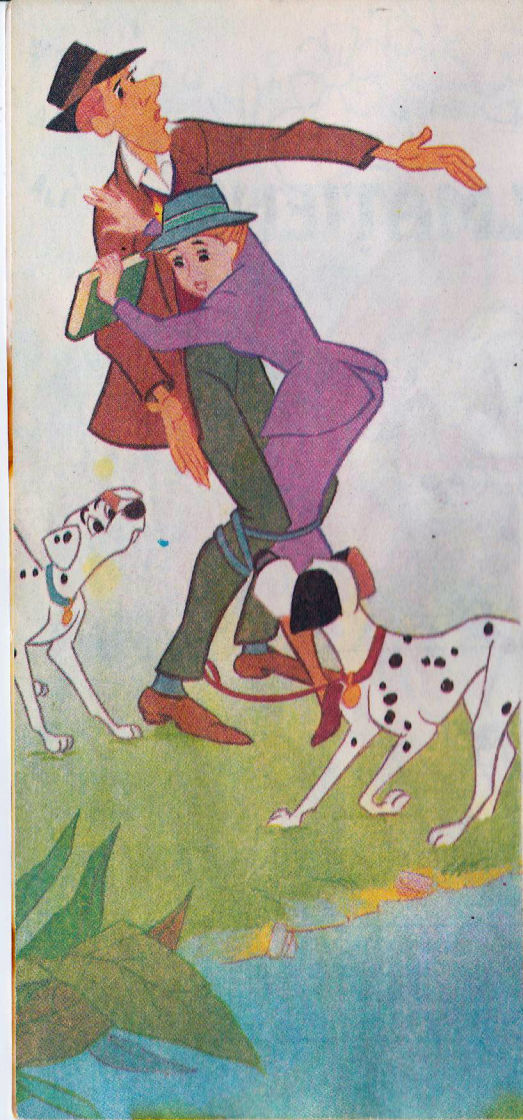
WALT DISNEY

101 DALMAȚIENI

EGMONT ROMÂNIA
© Disney

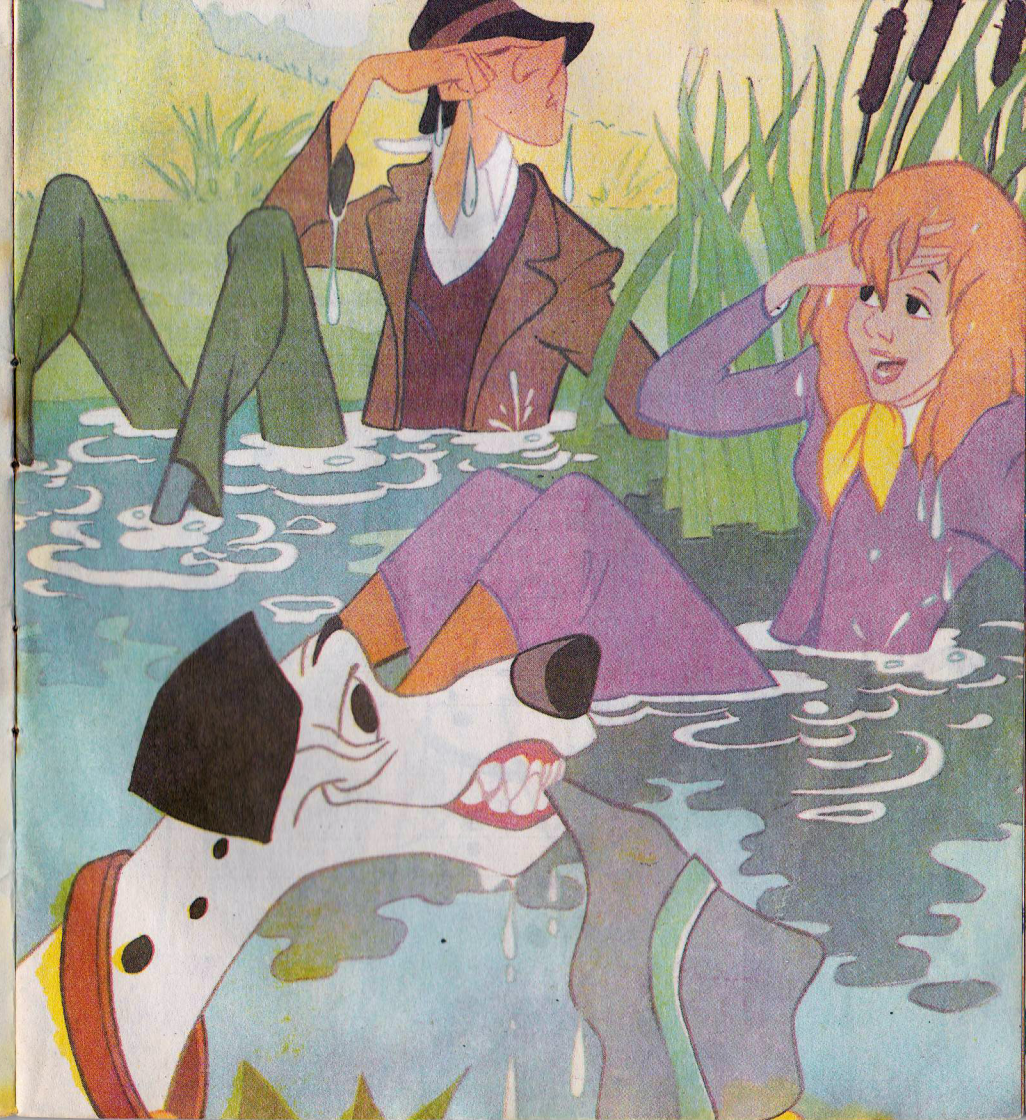
© Pentru versiunea română EGMONT ROMÂNIA,
Calea Grivitei 160, sector 1, București, tel. 222 62 85
Imprimeria ROMCARTEXIM S.A. - București, 1995
ISBN 973-9151-83-3

De multă vreme dalmațianul Pongo căuta o nevastă pentru el și una pentru stăpânul lui, Roger.

Într-o bună zi, când erau în parc, întâlniră o domnișoară însoțită de o drăgălașă dalmațiană. Pongo nu stătu pe gânduri; îl smuci pe Roger spre domnișoară, se învârti în jurul lor și îi încurcă cu lesa în așa hal, încât cei doi căzură în lac.

După ce le trecu spaima, Roger și Anita, astfel se numea domnișoara, începură să râdă... și de aici începu totul.

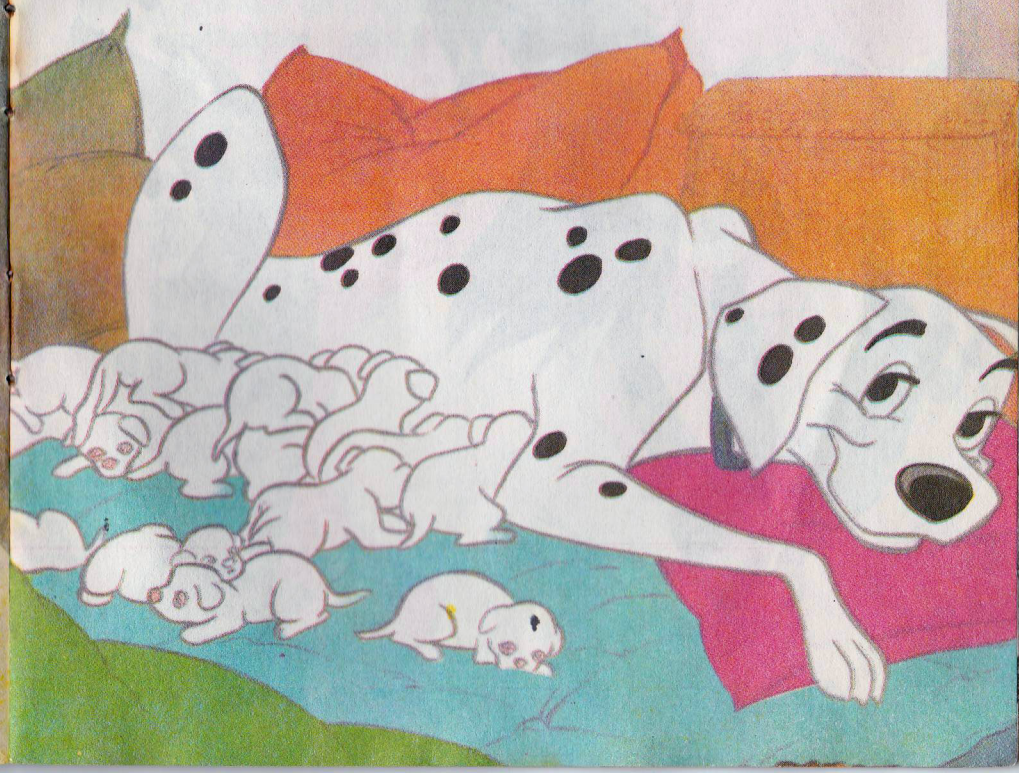

N-a fost prea greu pentru Pongo să-i cucerească inima Perditei, fermecătoarea dalmațiană. Puțin după aceasta, prinseră să răsunе clopotele de nuntă, dar... nu numai pentru Roger și Anita. Și Pongo și Perdita se uniră pentru toată viața.

Nu după multă vreme li se născură cincisprezece cățeluși, unul mai gingaș decât altul. Perdita era cea mai fericită mamă, iar Pongo cel mai mândru tată de familie. Dar iată că ceva neașteptat trebuia să le umbrească bucuria; într-o zi dădu buzna în casa lor o femeie îngrozitoare, Cruella de Vil !

- Am auzit că dalmatienii voștri au pui ! tună Cruella.
Vreau să-i cumpăr pe toți !

Și fără să aștepte încuviințarea cuiva, îi vârî lui Roger
stiloul sub nas:

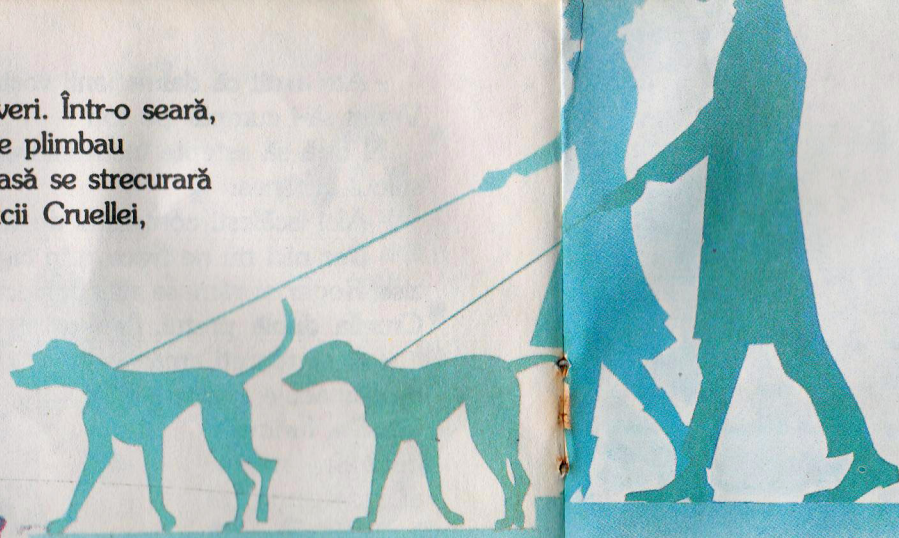
- Aici iscălești contractul de vânzare !

- Dar nici nu ne trece prin cap să vindem cățelușii !
zise Roger și rămase neînduplecat chiar și după ce
Cruella dublă prețul.

- O să regreți amarnic,
prostănacule ! zberă
Cruella furioasă,
fluturând stiloul
atât de aprig,
încât îl împrășcă
pe bietul Roger
cu cerneală din cap
până-n picioare.

Și amenințarea se adeveri. Într-o seară,
pe când Roger și Anita se plimbau
cu Pongo și Perdita, în casă se strecurară
Jasper și Horace, complicii Cruellei,
și răpiră toți cățelușii.

Când se întoarseră acasă și
descoperiră că au dispărut puii,
pe sărmana Perdita o copleși
disperarea.

- Cincisprezece dalmațieni mici
nu pot dispărea pur și simplu !
Am să-i cer ajutorul Colonelului !
încercă Pongo să o îmbărbăteze.

Colonelul, un venerabil câine care locuia la țară într-un grajd, era întotdeauna gata să-și ajute la nevoie prietenii.

De cum află ce s-a întâmplat, convocă un consiliu de război alcătuit din el și cotoiul sergent Tibs.

- În conacul ăla vechi și părăsit aseară era lumina aprinsă ! îl informă Tibs.

- la vezi tu ce se întâmplă pe-acolo, sergent ! ordonă Colonelul.

Tibs se furișă până la conac și trase cu ochiul pe fereastră; Cruella de Vil și cei doi complici ai ei ședeau la televizor.

- Netrebnicilor ! zberă deodată Cruella.
În loc să vă zgâiți la televizor, mai bine v-ați pune pe treabă ! Măine dimineață să fie gata blănurile pentru noile haine de dalmațian !
E clar ?

Într-un ungher, Tibs izbuti să-i descopere
pe cățeluși. Aproape o sută !
- Haideți repede, vă scap eu de-aici ! șușoti Tibs.
Dar să nu ziceți nici păs !

Însă Jasper și Horace descoperiră iute dispariția
cățelușilor.
- Ascundeți-vă sub scară ! șopti Tibs.
Și iată că din afară se ivi un ajutor neașteptat !

Pongo și Perdita sosiseră în grabă să își elibereze puii. Nu le veni greu să îi dovedească pe cei doi mizerabili. Apoi porniră cu tot alaiul de cățeluși înapoi spre oraș. Pe drum, dădură de un morman de cărbuni.

- Hai să ne tăvălim în cărbuni până ne înnegrim de tot ! strigă Pongo. Așa negri, vicleana Cruella n-o să ne mai recunoască, dacă dă de noi !

Cruella chiar se lăsă trasă pe sfoară ! Însă numai în prima clipă, căci la a doua privire observă cum zăpada curățase pe alocuri praful negru de pe blănițe și pricepu șiretlicul. Dar până să apuce să facă ceva, cățelii săriră repede într-un camion pentru mobilă, care zbură cu ei spre oraș.

Tot atunci sosiră Jasper și Horace cu camioneta lor.
- Repede, după ei ! Sunt în camionul din față !
Nu aveți voie să-i scăpați ! le strigă Cruella și continuă
ea însăși urmărirea în cea mai mare viteză. Curând
depăși camionul și încercară prin tertipuri să-l împingă
în prăpastie.

Dar iată că mașinile
urmăritorilor derapară,
se ciocniră și se prăvăliră
în josul unui povârniș,
unde nu mai rămase
din ele decât
un maldăr
de fiare.

Lui Roger și Anitei nu le veni să-și creadă ochilor
când Pongo și Perdita sosiră acasă cu... nouăzeci
și nouă de cățeluși !

- Dacă vrem să-i ținem pe toți ne trebuie o casă
mai mare ! oftă Roger așezându-se la pian.

Și compuse "Boogie pentru dalmațieni !" Cântecul
avu un succes atât de mare, încât cu banii câștigați
Roger și Anita își cumpărară la țară o casă
încăpătoare și minunat de frumoasă în care trăiră
fericiți împreună cu cei o sută unu dalmațieni !

